

Jak badać potrzeby i identyfikować potencjał młodych ludzi?

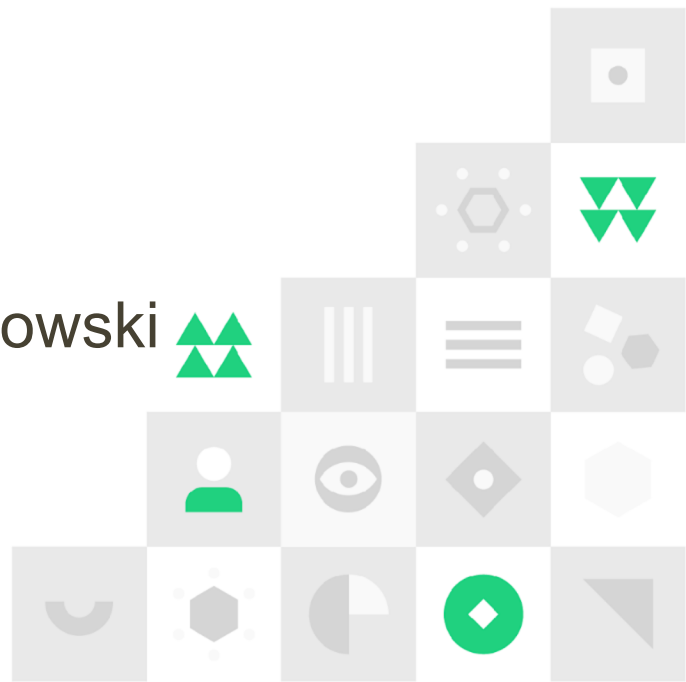
PREZENTUJĄ:

Emilia Kaczmarek, Michał Romanowski

PROWADZI:

Agnieszka Koszowska

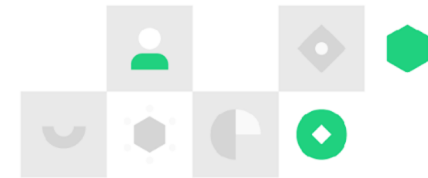

Iceland
Liechtenstein
Norway

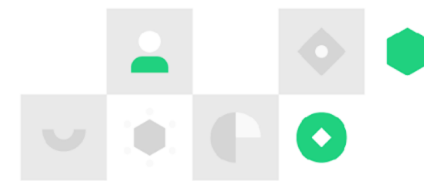
**Active
citizens** fund

Program Aktywni Obywatele – Fundusz Regionalny
jest finansowany przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię
w ramach Funduszy EOG i Funduszy Norweskich.

Konsorcjum realizujące Program

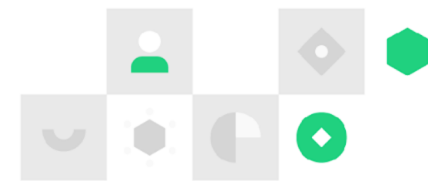
kontekst

podmiotowość młodych

**identyfikacja potrzeb
i potencjału**

Część 1

Co z tymi młodymi, czyli kontekst

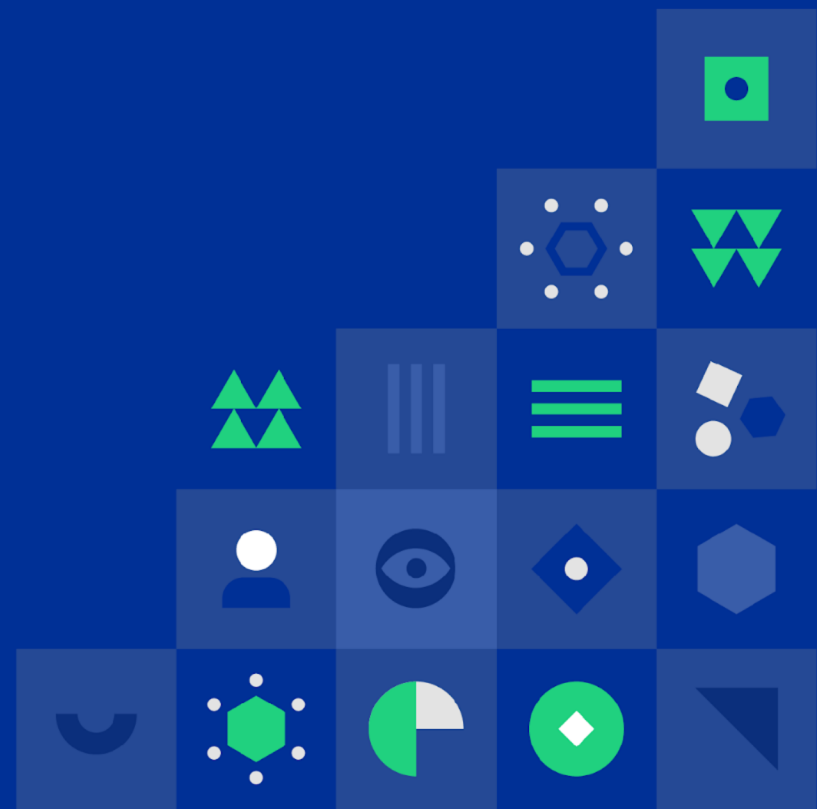

**wydarzenie
formatywne**

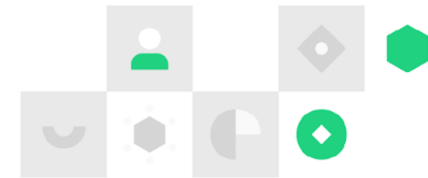
Część 2

Z młodymi, nie na rzecz młodych

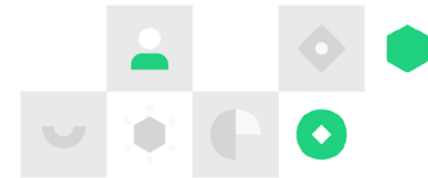
koniecznie!

Wszędzie tam, gdzie to możliwe, należy w podmiotowe działania angażować młodych już na etapie diagnozy, również do samych czynności z nią związanych (nie mówiąc już o podmiotowym angażowaniu w wytyczanie celów i w planowanie spójnych z nimi działań).

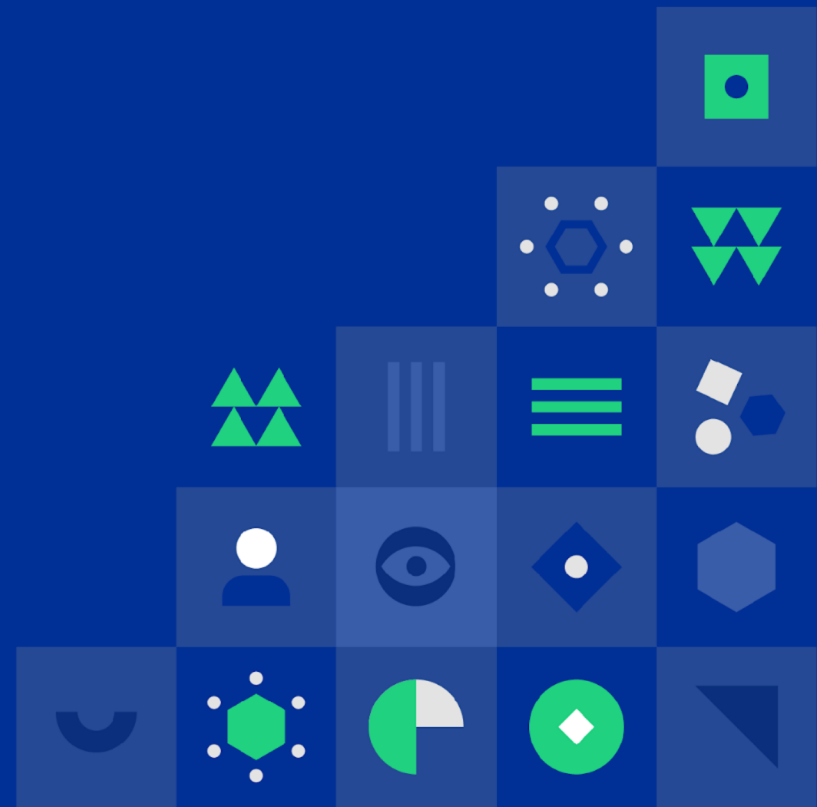

W zasadzie każda inicjatywa (krótko- lub długoterminowa, oparta na różnych metodach pracy) pozwala na to, by poza działaniami związanymi z tematem wzmacniać u młodych ludzi kompetencje miękkie i potrzebę sprawczości.

Część 3

Identyfikacja potrzeb i potencjału

**Potencjał
młodych nie
kończy się na
osiągnięciach
szkolnych**

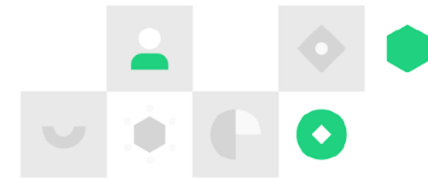

Stwórzcie zespół

współpraca z podmiotami pracującymi z młodzieżą

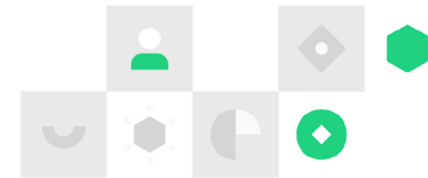
pozyskanie specjalistów, pozyskanie danych, pozyskanie młodych
ludzi do diagnozy/działań

**Wybór metody
diagnostowania zależy
od celu działań**

jakie cele działań?

- wzmacnianie kompetencji emocjonalno-społecznych, kompetencji liderских
- edukacja do uczestnictwa w kulturze
- rozwijanie zainteresowań / doradztwo zawodowe
- angażowanie społeczne i obywatelskie
- działania profilaktyczne

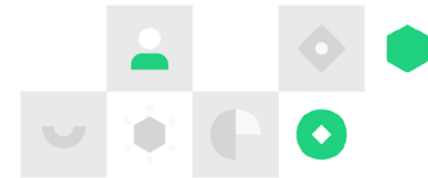

**Stosujcie różne
narzędzia**

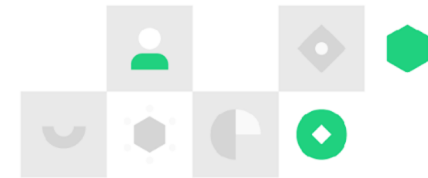
**Tam, gdzie
się da -
rozmawiajcie**

...i dociekajcie bez przynudzania!

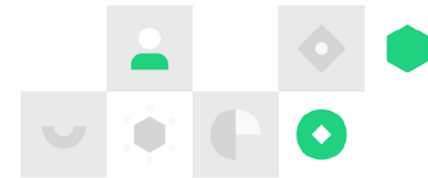

Wspieranie w nazywaniu potrzeb to wyjście naprzeciw specyfice rozwojowych młodych ludzi (szczególnie tych, dla których komunikowanie potrzeb stanowi oczywiste wyzwanie rozwojowe).

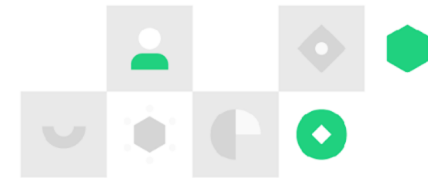
techniki / narzędzia

- rozmowy (indywidualne, grupowe)
- wywiady (indywidualne, grupowe)
- dyskusje panelowe, world cafe
- obserwacje
- spacer z aparatem, spacer badawczy
- akcje / narzędzia animacyjne
- ankiety

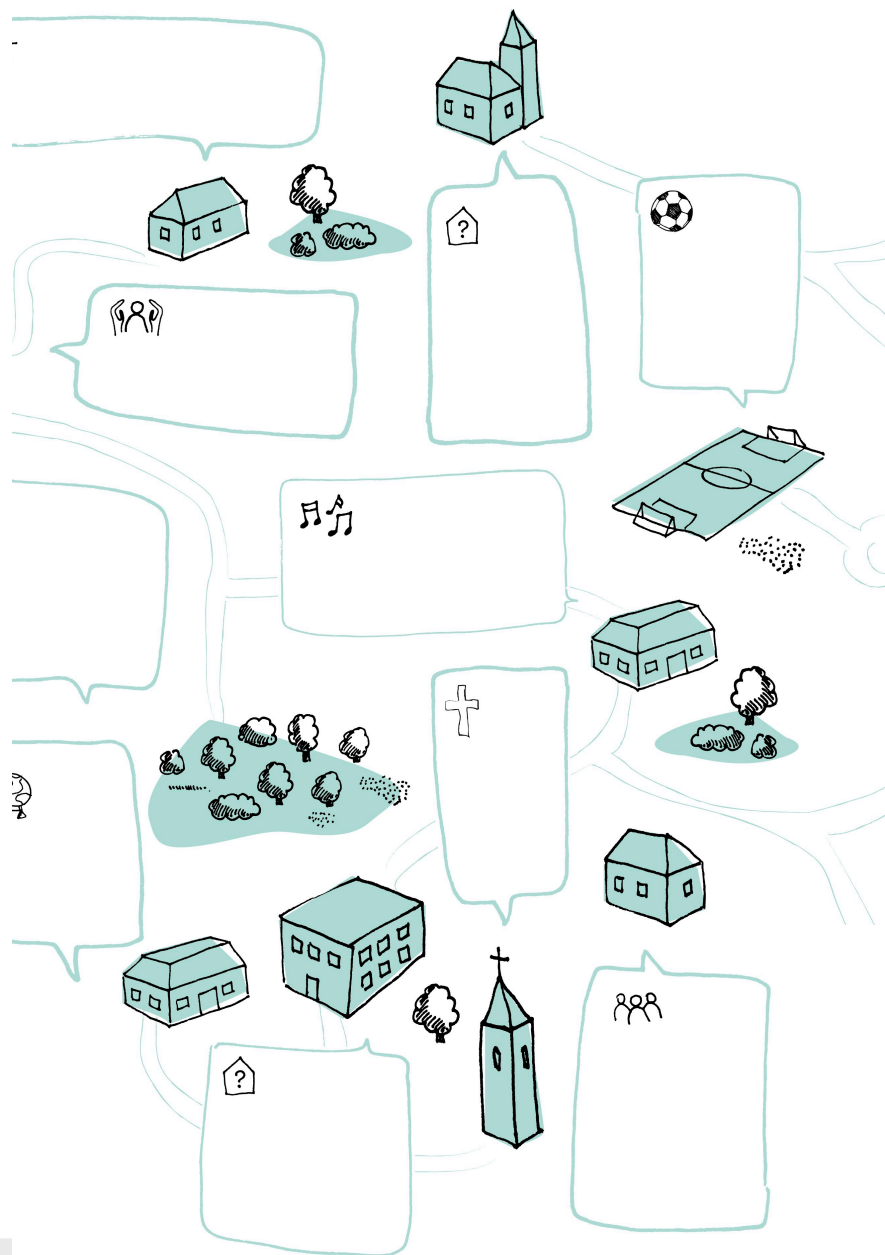

techniki / narzędzia

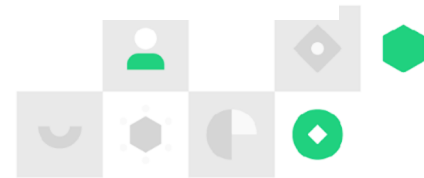
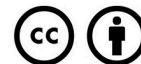
- analiza danych
- mapping
- narzędzia design thinking: mapa empatii, persona

mapa społeczności lokalnej

Mapa na licencji creative commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska (CC BY 3.0 PL)
<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl>
Polska Fundacja Dzieci i Młodzieży
grafika: www.4panny.pl

**persona /
mapa
empatii**

1. Co użytkownik myśli/czuje:

- Co jest dla niego ważne?
- O czym marzy?
- Co wzbudza w nim silne emocje?
- Do czego dąży?
- Jakie ma aspiracje?
- Co stara się ukryć?
- Co czuje, co go porusza?
- W co wierzy?

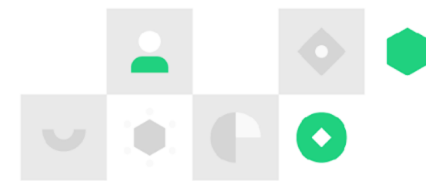
2. Co użytkownik mówi/robi:

- Jaki jest jego stosunek do rzeczy, ludzi?
- Jakie działania podejmuje?
- Jakie ma poglądy?
- Jaki obraz swojej osoby stara się zbudować w oczach innych?
- Jakie stwarza pozory?
- Kto lub co ma wpływ na podejmowane przez niego decyzje?
- Komu ufa?

rawpixel.com

czy bardziej specjalistyczne narzędzia?

Przepis na diagnozę,

czyli poznaj młodych i środowisko lokalne

Aleksandra Daszkowska-Kamińska

Aleksandra Gołdys

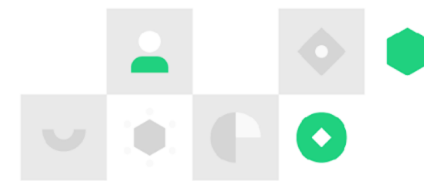
Maria Makowska

Agata Urbanik

POZNAJ MŁODZIEŻ

KARTY DLA OSÓB, KTÓRE CHCĄ
POZNAĆ MŁODYCH LUDZI
I ZACZAĆ Z NIMI BUDOWAĆ RELACJE.

Design Thinking w kulturze

Myślenie projektowe
krok po kroku

Agnieszka Kaim

Zanim zaczniecie pytać – trzy krótkie zasady

SZKOŁA Z KLASĄ 2.0, CC BY 3.0

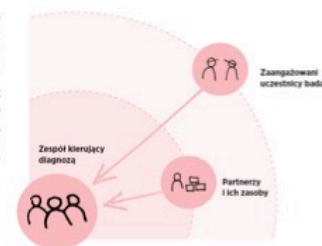
Zasada numer 1. Razem, czyli nie porywaj się na diagnozę w pojedynkę

Diagnoza to proces myślenia, a dokładniej zadawania sobie pytań i szukania na nie odpowiedzi. Nie chodzi jednak o jakiegokolwiek pytania, ale takie, na które uzyskujemy odpowiedzi posuwające naszą pracę do przodu, otwierające nam oczy, dające pomysły na to, jak działać i przynoszące wyjaśnienie dylematów. Sztuka zadawania pytań, a dalej budowania na nich wiedzy, nie jest zadaniem dla samotników – dlatego pierwszą i fundamentalną zasadą badania potrzeb i opinii jest: „Diagnostuj w Zespole”.

Chodzi tu o zespół w różnym rozumieniu i o różnych stopniach zaangażowania:

- » po pierwsze grupę kilku osób, które kierują procesem i inicjują pracę – **zespół kierujący [w Szkole z Klasą 2.0 Zespołem kierującym są zarówno zarejestrowani uczestnicy, jak i Ci, którzy nie rejestrują się na platformie, ale będą uczestniczyli w pracach Zespołu]**,
- » po drugie udział **partnerów**, którzy mogą być wsparciem na różnych etapach w sposób dla nich najbardziej wygodny, wydajny i atrakcyjny [w Szkole z Klasą 2.0 partnerami są Ci członkowie szkolnej społeczności, z którymi będziecie współpracować i których będziecie prosić o konsultacje i wsparcie],
- » wreszcie **zaangażowanych uczestników badań**, którym dajemy możliwość włączenia się w diagnozę aktywniej niż przez wypełnienie ankiety [w Szkole z Klasą 2.0 jest to reszta szkolnej społeczności, dla której będziecie projektować rozwiązania – wśród tych osób będziecie przeprowadzać ankiety, badania opinii, zbierać ich uwagi i informacje zwrotne].

Dbanie o to, żeby z całym procesem nie zostać samemu, jest naprawdę najlepszą drogą do sukcesu. Warto poświęcić czas i energię na zaangażowanie innych (czyli zbudowanie Zespołu, pozyskanie partnerów oraz włączenie uczestników), ponieważ przełoży się to wprost na jakość Waszej pracy i naprawdę wyraźnie zwiększy szansę na to, że doprowadzicie proces badawczy do końca i jednocześnie nie przyplaciecie tego frustracją i nerwami.

Ten materiał stworzono na podstawie publikacji: *Przepis na diagnozę, czyli poznaj młodych i środowisko lokalne* wydanej przez Fundację Dzieci i Młodzieży, Warszawa 2013, CC BY 3.0 PL: http://www.rownoczesanse.pl/uploads_public/cms/parameter-1615/19316_Przepis_na_diagnoze_czyli_poznaj_molodych_i_srodowisko_lokalne_www.pdf
Publikację zmodyfikowano i dopasowano do potrzeb programu Szkoła z Klasą 2.0.

Dziękujemy

Emilia Kaczmarek
Michał Romanowski

